

ПРОТОКОЛ

№ 1089

гр. Пазарджик, 15.07.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети юли през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА

Сложи за разглеждане докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело №
20225220100861 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:35 часа се явиха:

На именното повикване в 14:35 часа се явиха:

Ищецът ЦВ. Р. Г., редовно призован се явява лично и с адв. П., редовно
упълномощена да го представлява, с пълномощно приложено по делото.

Ответницата Н. Ц. ДР., редовно призована се явява лично и с адв. К.,
редовно упълномощен да я представлява, с пълномощно приложено по
делото.

За ДСП Пазарджик, редовно призована се явява соц. работник С. А. П..

А. Ц. Г. се явява в съдебната зала.

АДВ.П.: Преди да дадете ход на делото аз искам да направя
предложение за медиация. Медиацията ще позволи да се изяснят
отношенията между биологичния баща и майката за детето и да се решат
въпросите, както за отглеждане, така и за режима за свиждания и считам, че
това е в най- добър интерес на детето А.. Ние сме избрали медиатор от наша
страна, съответно трябва да се предпочете някой и от ответника. Разбира се
всичко това е това е абсолютно доброволно при пълно желание от страна на
майката и нейният повереник, как той ще я посъветва вече това е техен избор.
Разполагам и с формулярите, които трябва да се попълнят и от двете страни и
да се подпишат от двамата родители. Ако се приеме този вариант за
медиация, което считам, че е най- щадящ за страните в момента, ще моля да

се спре делото за известен период, за да постигнем някаква спогодба, която ще обявим после пред вас като спогодба по самото дело.

АДВ. К.: Колежката адв. П. преди малко ми предложи, а сега в движение съобщих на клиентката си. Аз не успях да ѝ обясня какво означава медиацията, затова тя да вземе отношение и да реши дали да използваме медиация.

ОТВЕТНИЦАТА Д.: Не смятам, че е нужно да използваме медиатор. А. ходи на психолог, както и баща му и аз ходим на психолог и не смятам, че тази медиация е необходима. Нямаме желание за тази процедура.

АДВ. К.: При това положение аз поддържам становището на моята доверителка. Аз не мога да имам друго становище различно от нейното.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че към настоящия момент не са налице процесуални пречки за даване ход на делото с оглед редовното призоваване на страните, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО :

Тъй като между страните не бе постигнато съгласие за започване на процедура по медиация, съдът счита, че следва да разгледа делото по общия ред предвиден в ГПК.

АДВ. П.: Считаю, че детето не трябва да бъде в залата.

АДВ. К.: Също поддържам това становище, но моето становище е да разпитаме първо детето и да освободим и него и социалния работник. Моля детето да се разпита преди всички свидетели.

Малолетното дете А. Ц. Г. напусна съдебната зала

АДВ.П.: Нямам възражение да бъде разпитано първо детето, като предварително заявявам, че ние няма да задаваме въпроси и няма да участваме в този разпит, тъй като считаме, че това е по-щадящо за него и няма да задаваме въпроси на които да го измъчваме да отговаря.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 143, АЛ. 1 ОТ ГПК СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ

ИЗЯСНЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКАТА СТРАНА НА СПОРА.

АДВ. П. : Поддържаме исковата молба, която сме депозирали с тези условия, които сме посочили в нея. Няма да имаме други изменения освен в пункт първи за частично прекратяване на привременните мерки.

АДВ. К.: Оспорвам исковата молба по съображения изложени в отговора.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 145, АЛ. 3 ОТ ГПК, СЪДЪТ ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА.

АДВ. П.: Ние винаги сме отворени за разговори, но срещаме мълчание. За сега не сме го обсъждали, защото има голяма дистанция, не можем да говорим. Затова искаме медиация, да се обсъдят условия за съвместно отглеждане на детето, защото считаме, че това е най-полезно и най- добро за него. Това отчуждение което съществува в момента мисля, че трябва да се преодолее, а то няма как да се преодолее без да има контакт с бащата. В момента контакта е тотално преустановен, дори телефонните разговори са преустановени. В тази връзка искахме и медиацията и сме съгласни по принцип на съвместно отглеждане на детето, считаме, че то има нужда и от майка си и от сестра си И...

АДВ. К.: Не, не считам, че е подходящ такъв вариант. Моето становище е, че в интерес на детето е най-добре исковата молба да бъде оттеглена, мерките да останат такива каквито са решени още преди това. Нека да дадем възможност на детето с оглед на физическото, психологическото израстване, на неговата възраст и т.н., то вече да преоценява поведението си, защото сега има едно поведение, след време може да има друго поведение. Защото противното според мен прекаленото притискане на детето, дори и за съвместно упражняване на родителските права, може да доведе и до обратни резултати, още повече да настъпи отчуждаване и още повече да се дистанцират отношенията между А. и баща му. Нека да израсте, нека да му се даде възможност, нека да него притискаме и затова смятам, че ако има едно съвместно упражняване на родителските права и ако той има същото поведение, което аз го разбирам от току-що прочетения социален доклад за изследванията на детето, за неговото отношение и то има несъвместно упражняване и да кажем, че то не желае, това може да породя дела от частен характер, че не се предоставя детето за контактите в съответните дни и часове

и т.н. и ще е ново наливане на масло в огъня. Детето е навършило .....г. и има едно мислене, а след една година или след шест месеца то може да има друго мислене и може да преосмисли. Затова нека да оставим нещата по- спокойно. Считам, че така както са уредени отношенията към настоящият момент е подходящо за детето и за неговото развитие.

Спогодба не бе постигната.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ ДОКЛАДВАНЕ НА ДЕЛОТО:

Предявена е искова молба с правно основание чл. 59, ал. 9 от СК, във връзка с чл. 127, ал.2 от СК от ищецът ЦВ. Р. Г. против Н.Ц. Д. от гр. Пазарджик.

Изложено е в исковата молба, че страните са имали сключен граждански брак по между им считано от 24.11.2007г., като с решение № 966/29.10.2008 г. по гр.д. № 1625 /2008г. на Районен съд гр. Пазарджик същият е бил прекратен, на основание чл. 99 ал.3 от СК. Имат родено от брака дете А. Ц. Г. с ЕГН *****, за него се грижи майката Н.Д.. Твърди се, че е плащал издръжка и е имал право на лични контакти с детето, всяка първа и трета неделя от месеца от 10:00 до 16:00 ч , които реално не е осъществявал редовно, но не по негово желание. Твърде, че е плащал издръжка.

С протоколно Определение № 1484/17.12.2021г. по гр. д. №20215220103608 по описа на Районен съд-Пазарджик за 2021г. е утвърдено от съда сключено между страните - ЦВ. Р. Г. и Н. Ц. ДР. споразумение, в което са се уговорили да се плаща увеличена месечна издръжка за А. в размер 220.00 лв. Родителските права е продължила да упражнява майката Н.Д., с местоживее в гр. Пазарджик, ул.“.....“ № ....., ет..... ап..... Соча се, че детето А. е ученик в .... клас на..... гр. Пазарджик и тренираше карате. Ответникът Н.Д. понастоящем живее на семейни начала с лице на име Ж. И. Г., с когото имат общо дете - 6-годишната И. Г..

Соча се, че от известно време е получавал от съсед и приятели информация, че Ж. Г. малтретира - бие и се държи лошо с А.. Самото дете при редките им срещи се е държел притеснително, страхувал се е да си говорят и да не научат майка му и мъжът с който живее за срещата им, макар да има право да се вижда със сина си. Соча се, че Н. Ц. ДР. и Ж. И. Г. принудили А. да го нарича „татко“, за което не е бил съгласен и счита за

недопустимо. Твърди се, че винаги се е интересувал от сина си и го обича. Сочи, че ако е изглеждало, че е дистанциран, то е било да не притеснява самото дете, да не се страхува, тъй като виждал именно страх в очите му, когато го е търсел да се видят. Сочи, че издръжката за А. е плащал редовно, назад във времето.

Сочи, че на 27.01.2022 г. е научил страшната и ужасяващата за всеки родител новина, че в гр. Пазарджик тринадесет годишно момче е скочило от шестия етаж и лекарите се борят за живота му. Новината се е отнасяла за сина му. Детето му А. е искало да се самоубие, скочило е от шестия етаж на жилищния блок където живеел с майка си около 17.30 ч., пет минути преди тя да се върне от работа. Новината е разбила сърцето му. Детето му първо е било откарано в болницата в гр. Пазарджик, а след това транспортирано в УМБАЛ „Св. Георги“ гр. Пловдив в Клиника по анестезиология и интензивно лечение.

Сочи се, че след това лечението е продължило в Клиника по ортопедия и травматология в същата болница и Клиника по лицево челюстна хирургия. А. е получил множество травми, пневмоторакс и множество фрактури, най-вече в таза. Извадени са далак и апандисит, разкъсване на десен бял дроб, увреждания на трахеята, счупена челюст и други увреждания. Детето оцеля по чудо. Предстои продължително лечение.

Твърди, че по време на престоя на А. в УМБАЛ „Св. Георги“ гр. Пловдив с него е работил психолог / Е. Т./, който е отчетел висок риск от втори синуициден опит. А. е споделил, че в семейството му, при което е бил до 27.01.2022 г. има неразбирателство, за което изпитва вина. Отчетена е от психолога и записано в епикризата при изписването на пациента повишена тревожност, депресивна симптоматика и високи нива на стрес, видимо от ситуацията в която се е намирал. Изписан е от болницата на 19.02.2022г и в момента е при мен, в жилището ми в гр. Пазарджик, ул. „.....“ № ... ет. ... ап..... Понастоящем аз полагам всички необходими грижи за него.

Сочи се, че по случая със сина му е образувано досъдебно производство за склоняване към самоубийство на А. Ц. Г. по чл.127 от НК под ДП № 79/2022 г. на РУ Полиция Пазарджик, което се наблюдава от Районна прокуратура гр. Пазарджик под пр.пр. № 626/2022 г.

Сочи се, че в Агенцията за социално подпомагане гр. Пазарджик,

отдел „Закрила на детето“ е била издадена Заповед № ЗД/Д-РА-015 / 25.02.2022 г. на директор Радка Жежева детето А. да живее при него. А. ще ползва социална услуга „психологическа подкрепа“ към ЦОП - КСУДС гр. Пазарджик.

Твърди се, не е ограничил срещите на ответника Н. Ц. ДР. с детето А., тъй като той има в момента необходимост от подкрепа от всичките си близки. В цитираната по-горе заповед е предвидена социална услуга за майката „оценка на родителския капацитет“, а за него като баща „създаване/засдравяване на връзката със сина ...“. Полага всички усилия за лечението, физическото оздравяването и психическото стабилизиране на А.. Установил е връзка с личния лекар и класния ръководител, за да може да го лекува и да помогне да завърши успешно седми клас, за да не изгуби учебната година. Организиран е среща на съучениците му на рождения ден, тъй като не е искал да го разделя с приятелите му и да бъде щастлив.

Твърди се, че съдейства изцяло на отдел „Закрила на детето“, от където му е сведен План за действие, чрез който да се помогне на А. и поддържа връзка със социалната работничка г-жа С. А. П..

Сочи се, че от определянето по съдебен ред на упражняването на родителските права през 2008 г. до момента са минали повече от тринадесет години. Обстоятелствата категорично са се променили и това налага изменение на упражняването на родителските права, които желае да му бъдат възложени, истинският баща на детето А. Ц. Г.. Когато съдът възложи упражняването на родителските права на ответника Н. Ц. ДР. детето А. е бил на една годинка. Сега е юноша, в изключително тревожна възраст и има необходимост от бащината му подкрепа и разбиране.

Твърди се, че не е имал други съжителства, няма други деца. Живее с майка си Митра Георгиева Г.а, която му помага всеотдайно да се грижи за А., откакто е при него. Материално е осигурен с жилище и автомобил, притежавам л.а. „.....“ с рег № ....., работи на постоянен трудов договор в „.....“ ЕООД гр. Пазарджик, като настройчик асемблиране и получава добър доход за страната. В издръжката помага и майка му, която получава пенсия.

Твърди се, че случилото се с детето му А. показва, че той не е живял в нормална семейна среда при майка си и съжителстващия с нея мъж. Детето е

страдало до такава степен, че не е можело вече да живее и е направил опит за самоубийство, за щастие е оцелял. Ответника Н.Д. не се е интересуvala от тревогите на детето А., който е имал необходимост от закрила и разбиране, а ежедневно е бил свидетел на скандали между нея и Ж. И. Г.. За последния се предполага, че е стресирал детето, като е оказвал психически и физически тормоз върху другите членове на семейството. А. е живеел продължително време с чувство за вина, за нещо за което не е бил виновен, което е довело до трагичния инцидент. Детето е било потиснато и не е споделило нищо с майка си, а само със съучениците си за проявено насилие. Видими следи от такова са видели и треньорите му по карате. Сочи, че като родител, не е знаел за случващото се, защото А. бил тотално и умишлено отчуждаван с години от него. Желает това да се промени, да бъде всеотдаен и добър родител на А., да го отгледа като щастлив човек, да му даде шанс да получи добро образование и добър живот.

Твърди се, че към настоящият момент полага грижи в дома си за оздравяването на А. и стабилизиране на физическото му здраве и психика. Ще организира и завършването му на учебната година 2021/2022г. Сочи се, че евентуалното връщане на детето в дома на ответника, в същото жилище, и при същия човек, с който споделя общо домакинство, където е предприел фаталната стъпка за живота си, ще е нова трагедия и той не бива да я преживява.

Твърди си, че може да осигури подходящи условия за нормалното развитие и израстване на детето. Разполага с лични финансови средства, за да се грижи за него. Когато се нуждае от помощ А. може да разчита за съвет и подкрепа от баща си.

С оглед на изложеното, счита, че са налице изменени обстоятелства и в най-добър интерес на детето А. е да се изменят постановените по рано мерки относно родителските права и издръжка, както и да се определят нови правила за отглеждането му, които да се упражняват от бащата - ЦВ. Р. Г. . Правната възможност да се изменят мерките, в зависимост от настъпили промени в обстоятелствата, е израз на грижата за охрана правата на детето. Определянето на нови мерки ще спаси живота на детето А.. Изменени обстоятелства по смисъла на чл.59, ал.9 от СК са налице. Новите обстоятелства, които са влошили положението на детето при родителя, при

когото то беше оставено за отглеждане и възпитание са красноречиви. Майката Н.Д. не е положила елементарни родителски грижи и не е защитила в необходимия момент А.. Същият е изпитвал до такава степен страх и ужас, че ще изживее нови скандали, че е предпочел смъртта и е скочил от шестия етаж на жилището ѝ, малко преди тя да се прибере. Дори не е счел за възможно да разговаря и сподели страховете си с нея.

Твърди се, че след случилото се и ползването на социална услуга от отдел „Закрила на детето“ към АСП гр. Пазарджик се надява майката Н.Д. да е преосмислила поведението си до 27.01.2022 г. и да не бъде лишавана от срещи със сина ѝ, за да може той да преодолее стреса от преживяното.

Сочи си, че за да бъде защитен А. и да се подобри положението му, упражняването на родителските права следва да се промени, с всички произтичащи от това последици.

Оформен е петитум, с който се моли съда да постанови решение, с което да измените на основание чл.59, ал.9 от СК, решение № 966/29.10.2008г по гр.д. № 1625 /2008г на Районен съд гр. Пазарджик мерките , досежно упражняването на родителски права, местоживеене и лични отношения /режим на свиждане/ и протоколно Определение № 1484/17.12.2021г. по гр. д. №20215220103608 по описа на Районен съд- Пазарджик за 2021г, за издръжка на детето А. Ц. Г. с ЕГН *****, като вместо него със съдебния си акт да постанови следното:

- Да предостави упражняването на родителските права върху детето- А. Ц. Г. с ЕГН *****, роден на 28.02.2008г. на бащата- ЦВ. Р. Г. с ЕГН *****, като определите местоживеенето на детето- А. Ц. Г., да бъде в гр. Пазарджик, общ. Пазарджик, обл.Пазарджик,ул. „.....” № 108 ет. 5 ап.23, по местоживеене на бащата. До произнасянето с окончателен съдебен акт, се моли съда да постанови привременни мерки детето да остане да живее и се лекува на същия адрес и родителските права да се упражняват от бащата ЦВ. Р. Г.. Това се налага най вече поради необходимост да се вземат решения касаещи лечението на А., физическо и психологическо, образованието му и представителството пред разследващите органи по образуваното досъдебно производство в РУ Полиция Пазарджик.

- Определи нов режим на лични отношения на майката Н. Ц. ДР. с ЕГН ***** с детето А. Ц. Г. с ЕГН *****, която да се вижда с него през

първата и третата седмица от текущия месец в почивните дни събота и неделя през деня от 10:00 до 16:00, без преспиване и без престояване в жилището, където живее с Ж. И. Г., а в жилището на нейната майка А. К. Д. в гр. Пазарджик ул. „.....“ № ..., като задължение на майката Н. Д. е да взема А. от дома на бащата и да го връща обратно при него.

- През Коледните, Новогодишните и Великденски празници да определи режим на лични контакти между майката и детето А., като Н. Ц. ДР. да го взема по един ден в часовете от 10:00 до 16:00ч извън дните посочени дни в пункт 2, без преспиване, в жилището на нейната майка А. андра Костадинова Д. в гр. Пазарджик, ул. „.....“ №...

- Да определи режим на лични контакти по 3 (три) дни от всяка зимна, пролетна и лятна ваканция, ако детето няма училищен ангажимент (зелено училище, учебни кръжоци, езикови курсове и т.н.) които не съвпадат с платения годишен отпуск на бащата, без престояване в жилището където живее с Ж. И. Г., а в жилището на нейната майка А. андра Костадинова Д. в гр. Пазарджик ул. „.....“ № 71

- Майката Н. Ц. ДР. с ЕГН ***** да вижда и взема детето А. при себе си през деня във всеки друг удобен за детето и родителите момент, на официалните национални празници, след предварително устно споразумение с бащата ЦВ. Р. Г. с ЕГН *****

- Да постанови със съдебния си акт майката Н. Ц. ДР. с ЕГН *****, да заплаща месечна издръжка на детето А. Ц. Г. с ЕГН ***** в размер на 220.00 (двеста и двадесет) лева, чрез неговия баща и законен представител - ЦВ. Р. Г. с ЕГН ***** до 28-мо число на месеца, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане, считано от предявяване на иска до навършване на пълнолетие на детето или до настъпване на обстоятелства, погасяващи това задължение.

Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, в който не се възразява срещу предявените граждански искове, които са процесуално допустими. По отношение на основателността им, счита, че са неоснователни.

Твърди се, че ответницата не отрича причиненото самоувреждане на сина им, но възразява категорично против опитите на ищеца за вменяване на

действия и бездействия, съответно и на виновност, както на нея, така и на мъжа с който живее на семейни начала, въз основа на които да са предизвикали решение у А. за предприемане на действие за самоувреждането си.

Твърди се, че в исковата молба са изложени фактически твърдения, които не са съществували и не съществуват в обективната действителност, а са некоректни интерпретации за внушения. Въз основа на тези несъществуващи факти са изложени множество съображения, които са реципирани от психологичната и психиатричната доктрини, а не въз основа на действителни факти по казуса.

Сочи се, че не следва да се възприемат твърденията и изводите, направени от психоложката, която е разговаряла с пострадалия А. Г. непосредствено след инцидента, тъй като преди всичко тя е следвало и следва да бъде наясно, че в този момент разговора с него е недопустим, поради неговото моментно психическо състояние. Моли съда, да не възприема, че детето се е чувствало виновно за твърдяното неразбирателство в семейството му, тъй като с оглед на посоченото по-горе считам за недостоверно.

Сочи се, че са некоректни твърденията от ищеца или някой друг твърдения, за да не се посочи друг по точен синоним, че детето не е било живяло в нормална семейна среда при майка си и съжителстващия с нея мъж, че то е страдало до такава степен, че не е могло вече да живее и е направило опит за самоубийство. Целта, за промяна на родителските права, не винаги може морално да оправдава средствата за постигане на това, както е в случая с доводите в исковата молба. В контекст на горното, не е вярно, че ответницата не се е интересувала от тревогите на детето си, което е имало необходимост от закрила и разбиране, а ежедневно е било свидетел на скандалите между нея и Ж. Г.. Моли се съда, да се взре в твърдението на самия ищец, че за Ж. Г. се предполага, че е стресирал детето, като е оказвал психически и физически тормоз върху другите членове на семейството/?. Моли се съда, да не възприемате, че от АСП, отдел „Закрила на детето“ е била издадена заповед № ЗД/Д-РА-015/25.02.2022 год., че детето А. следва да живее при ищеца/с.2 от иск.молба/. Вярно е, че има такава заповед, но тя е с друго съдържание и предназначение. Насочването е с препоръчителен, но не и задължителен характер. Действително детето е

живяло известно време- от 19.02.2022 год. до 27.03.2022 год., в дома на баща си, като за това доверителката ми не е възразявала, с оглед оздравителния процес на А., както и избягване на допълнително психическо натоварване.

Твърди се, че по време на посоченото живеене в дома на баща си А. е посещаван редовно от доверителката ми, като тя през този период също е полагала всякакви възможни грижи за него, поради което не е вярно твърдението на ищеца, че само той полага всички необходими грижи за детето/с.2 от ИМ/.

Сочи се, че са необосновани твърденията в исковата молба, че изглеждащото дистанциране на ищеца било продиктувано от грижа за самото дете, за да не се страхува, тъй като бил виждал страх в очите му/невероятни способности у ищеца-бел. от Кр.К./, когато го търсел, за да се видят. Едни отрицателни факти на поведение се използват за изграждане на положителни изводи за отношение, както и, че е детето е било тотално умишлено отчуждавано от ищеца с години. С оглед на възрастта си, детето има право на осъзнат избор, който то е направило по време на настоящия процес. Този избор е бил провокиран и от именно поведението на ищеца, което ще се установява в съдебно заседание.

Моли се съда, да не уважи предявените искове, против доверителката ми, като неоснователни и недоказани, поради липса на доказателства.

Сочи доказателства. Прави доказателствени искания.

С протоколно определение № 788/20.05.2022 г., съдът е оставил без уважение направеното искане от ищцовата страна за постановяване на привременни мерки по делото, касаещи упражняването на родителски права по отношение на детето А. Ц. Г..

По доказателствената тежест съдът указва на страните, че всяка от тях носи доказателствена тежест за установяване на фактите и обстоятелствата, на които основава своите искания и възражения. В конкретния случай предвид правната квалификация на предявените искове, ищцовата страна носи доказателствена тежест да докаже трайното и съществено изменение в обстоятелствата при които са били определени първоначалните мерки. Ищцовата страна следва да докаже в настоящото производство твърдяното от нея изменение на обстоятелствата, което да е от естество да засегне съществено интересите на малолетното дете, т.е да докаже наличието на

новосъздадена обстановка при която интересите на детето налагат изменение на вече взетите мерки. Ответната страна носи доказателствена тежест по отношение на възраженията, които са направени в отговора на исковата молба.

АДВ. П.: Нямам възражения по доклада. Да се приеме. Нямам искания по доказателствата.

АДВ К. : Нямам възражения по доклада. Да се приеме. Нямам доказателствени искания.

Съдът с Определение №1173/06.06.2022 г. е приел представените писмени доказателства. Изискал е от РС-Пазарджик гр. дело №1625/2008 г. и гр. дело №3608/2021 г. по описа на съда. Изискал е справка-информация от РП-Пазарджик, кога е образувано ДП №79/2022 г. по описа на РУП-Пазарджик. Изискали сме от ДСП Пазарджик изготвеният социален доклад във връзка с настъпил на 27.01.2022 г. инцидент с детето А. Ц. Г.. И е разпоредили изслушването на детето и неговите родители.

Съдът докладва на страните постъпилия социален доклад от ДСП Пазарджик с вх. №8484/21.04.2022 г.

Съдът докладва на страните постъпилите от ДСП Пазарджик социален доклад за оценка на постъпил сигнал на 28.01.2022 г., както и социален доклад изготвен от ОЗД на основание чл. 21, ал. 1, т. 15 от ЗЗД.

Съдът докладва на страните постъпилата справка от РП гр.Пазарджик с вх. № 13731/04.07.2022 г. за движението по ДП №79/2022 г. по описа на РУ гр. Пазарджик.

АДВ. П.: Да се приемат по делото, нямам възражение.

АДВ. К.: Да се приемат по делото, нямам възражение

СЪДЪТ счита, че следва да приеме постъпилите по делото материали от ДСП Пазарджик, както и от РП Пазарджик, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

Приема така докладваните социални доклади ДСП Пазарджик социален доклад за оценка на постъпил сигнал на 28.01.2022 г., както и социален доклад изготвен от ОЗД на основание чл. 21, ал. 1, т. 15 от ЗЗД, както и справката от РП гр.Пазарджик с вх. № 13731/04.07.2022 г. за движението по

ДП №79/2022 г. по описа на РУ гр. Пазарджик.

Приема и материалите от изисканите от съда гр.дела по описа на РС Пазарджик с №3608/2021 г. и №1625/2008 г.

Съдът докладва на страните постъпилата молба с вх.№14459/13.07.2022 г. от адв. П., с която се иска се от съда да и бъдат предоставени незаверени копия от документи постъпили по гр.дело.

Съдът счита, че следва да уважи подадената молба, като на адв. П. следва да се предоставят незаверени копия от посочените в молбата документи.

О П Р Е Д Е Л И:

Да се предоставят незаверени копия от посочените в молбата документи на адв. П..

Преди пристъпване към изслушване на детето А. Ц. Г., съда счита за целесъобразно да отстрани временно родителите на детето от съдебната зала.

О П Р Е Д Е Л И:

Съдът отстранява временно родителите на детето, ЦВ. Р. Г. и Н.Ц. Д..

На основание чл.15 ал.1 от ЗЗД, съдът пристъпва към изслушване на навършилото десет годишна възраст дете А. Ц. Г., роден на ..... г. Изслушването на детето се провежда в присъствието на социалния работник С.. А.. П..

ПРИСТЪПВА се към изслушване на малолетното дете в присъствието на социалния работник С. А. П. и в отсъствието на родителите, които напуснаха съдебната зала.

А. Ц. Г. – Казвам се А. Ц. Г., на 14 г. съм и уча в .....е в Пазарджик и съм ученик в.... “.....“ клас. Не съм идвал друг път в съда. Спокоен съм. Тренирам карате от около 4 години и мисля, че доста съм напреднал, но само ако тренирам сериозно. Харесва ми да уча в Спортното училище, учителите ми харесват и съучениците също. От тук нататък мисля пак да си остана в това училище, но мисля да сменя спорта, но не съм решил още какъв спорт да тренирам – бокс или кикбокс. Каратето ми харесва, но сега с този крак, с който имам проблем не знам как ще се получи. Живея с мама Н. и доведения ми баща Ж. имам сестра И.. на 6 години. С тях живеем в блок на ул. „.....“ № .... Свършвам училище в 15.20 часа и след това се прибирам в

къщи, след това разхождам кучето и после сядам да уча. Нямам двойки в училище. Интересна ми е химията, трудна ми е, но ми е интересна и българския език ми е интересен. Вкъщи се разбирам с майка ми, с доведения баща и със сестра ми, имаме добри отношения, нямаме проблеми помежду си. Ходим на СПА, на почивки, на екскурзии, дори след една седмица ще ходим на море. Със сестра ми се разбирам, играем си, забавляваме се. С баща ми нямаме отношения, той не ме търси и аз не го търся. Сега напоследък ми звъня няколко пъти. Какво правя? Как съм? Разговорът с него беше за няма и пет минути. Нямам желание да се виждам с него, не искам да имам контакти с него, защото не ми е приятен и не се чувствам добре в негово присъствие. Факт е, че не ме е потърсил доста години и това ми е повлияло. Сега почти не се виждаме, засичаме се, от време на време, той не ме е взимал. Ние сме съседи, той живее през един вход от нас. Не искам да му ходя на гости, така ми е добре у нас. Достатъчно ми е да го видя случайно, когато се засечем пред блока. Като малък съм живял в неговия дом, но аз не си го спомням добре. Преди един или два месеца живях у баща ми в неговият дом. Беше ми скучно и се изнервах. Изнервах се, защото или с него или с баба ми трябваше да се карам. Тогава точно имах здравословен проблем с крака и тогава се наложи да лежа на легло и не трябваше да ставам да ходя и тогава живях при него. Той се грижеше за мен, но не ми беше хубаво у тях. Трябваше да живея при тате, защото след инцидента не можех да живея при мама, а трябваше да живея при него. Уж трябваше да е за няколко дни при него, а се оказаха месеци. През този период се виждах само с мама, защото баща ми тогава не ми даваше да се виждам с Ж. защото ми казваше, че не е редно да се виждам с него. Отношенията ни с Ж.. са много добри. Случвало се е да ми направи забележки за нещо – например да не играя много на телефона или нещо като забравя да свърша. Случвало се е да ме плесне по врата, но с възпитателна цел. Ако трябва да сравнявам отношенията ми с татко и с Ж.. - много по-добре се чувствам в компанията на татко - Ж... Свикнал съм Ж.. да го наричам татко. По – хубаво ми е да ходим на палатки, помага ми с учението, мама също и тя, но по- добре се чувствам в неговата компания. Мама и Ж.. не съм виждал да имат конфликт помежду им, но като всяко нормално семейство има момент на скарване за нещо дребно – то дори не е каране. Ако зависи от мен бих искал да живея при мама. Отношението на мама и Ж.. към сестра ми И.. е добро, тя слуша, каквото е за мен, това е и за нея по равно е всичко.

Никога не съм усетил различно отношение, и никога не са ни разделяли. Най-добре ще ми бъде да остана при мама и да си ходим на семейни ваканции и екскурзии, а с баща ми Ц., ако иска да ме взима, да ме взима. Баща ми Ц. никога не ми е предлагал да ходим на СПА почивки. Той обича да ходи за риба. Той не ме пита къде искам аз да отидем, а направо ми казва искаш ли да отидем за риба. Той определя мястото на което да отидем, а не пита мен. Всеки си има мнение, но искам да зачитат и моето мнение.

След изслушването на детето, социалния работник С. А. П. напусна съдебната зала, както и детето А. Ц. Г..

Страните се завърнаха в съдебната зала.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

В. А. П. – ЕГН*****, на 64 години, българин, български гражданин, със средно образование, женен, неосъждан, без родство и служебни отношения със страните, пенсионер, треньор съм в спортен клуб .....

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. П.: Познавам Н. и тя е майката на А., който тренира при мен в моя клуб. Познавам я като родител майка на дете, което тренира при мен. А. тренира карате в спортен клуб „.....“ киокушин може би от около 4-5 години. Бащата Ц. до събитието не го познавах. Говоря за събитието, когато детето скочи, направи опит за самоубийство. Когато отидох у тях с група деца от клуба с намерение да посетим А. и да го зарадваме, носих му един подарък следваща степен Кю – жълто коланче, а той беше синьо. Ако това е важно, когато той беше в болницата, по моя инициатива аз казах на децата: „Хайде да направим някакъв подарък на А., който е в болницата“, за да му дадем кураж, оптимизъм и за по-бързо оздравяване. Тогава всички над 30 деца направиха някакви рисунки, който може да рисува си изрисува ръката с някакви пожелания и аз скалпих някакво писмо и този материал го предадох на майката и бащата и те са го занесли на А.. В залата той се очертаваше като дисциплинирано дете. Той даже е един от елитните ми състезатели в съответната възраст до 12 години. Ходи по състезания. Направо ще Ви кажа

един пример конкретен. На едно състезание след състезанието той не се класира, както трябва, като имам предвид, както очаква Ж.. и той плачеше. Излизам от залата и го виждам, че той плаче. Попитах го защо плаче и той казва: „Обадих се на тате и му казах какво съм направил и той ми каза, че от мен нищо не става и че като се върна ще се разправяме“, като под „тате“ има предвид Ж.. пастрокът. Аз съответно имам връзка с всеки един родители по телефоните и му се обадих на Ж.. и му казах, че не е прав и че за мен той има добро бъдеще. Опитах се да го убедя, че не е прав и че това травмира по някакъв начин детето. Ние сме били заедно в една компания, както с други родители и той се е хвалел, че някъде в Бургас тренирал кикбокс Ж.. и се хвалил, че много яко и много твърдо тренират вкъщи като големи мъже и аз съм казвал, че не е необходимо това нещо и той е казвал: „Аз искам той да бъде най-добрият“. В крайна сметка той му е баща и аз не мога да се намесвам вкъщи. Нека му бъде треньор вкъщи, аз съм му треньор в залата.

А. е идвал в залата със синьо око. В училище пак е ходил със синьо око. Аз не съм го питал откъде има тези следи. Той е споделял с децата, които тренират и при мен и ги учи в паралелка карате в спортното училище и от треньора му, който е треньор при мен и учител в спортното училище и е виждал, че той е със синьо око. Това е травма, която не е присъща с правилата на нашия спорт. Това е външно, а не при тренировка, защото когато децата играят в залата, детският правилник изиска да играят с ръкавички и да няма удари с ръце в главата, с протектори на подбедрицата и каски на главата, т.е. предпазни средства с цел да предотвратят травми. Той около окото е имал синина. Освен това е имал, като казвам имал, защото това го казват децата и треньорът му по карате в училище, и синини и по тялото. Искам пак да наблегна, че нашият стил в твърд. Обаче са взети мерки да няма травми и протектори, които са мерки и не могат да причинят тава травма. Друго нещо ми е правило впечатление, че зимата идва сам, т.е. не знам как идва, но си отива сам. Един или два пъти аз съм го карал до тях в студ. Зимата тренировката свършва в 21,15 ч. и вече е тъмно и студено. Аз съм го карал до тях, защото как ще си ходиш пеша. Други родители и те са го карали. Не съм говорил с родителите, просто виждам, че е сам и казвам: „Дай ще те закарам“ и други родители са го карали, като са виждали, че е сам. Ж.. живо се интересува как се развива детето. Бих казал, че той е почети перфекционист в това отношение. Сякаш го гледа под лупа по време на състезание. Пак искам

само да продължа и да кажа, че децата казват, те казват и на мен в залата, че звънне ли телефона и А. казва: „Ох, дано не е баща ми“ и веднага се сковава, където се казва. Предният ден преди инцидента се обаждат Ж. и ми казва: „Сенсей, спирам А. от тренировка, защото си е намалил оценките“. Викам му: „Добре, защо го спиращ, защо го наказваш с лишаване от спорт, накажи го с нещо друго“ и той казва: „Аз така съм решил, тия дни няма да идва на тренировка да си оправи оценките“. Викам му: „Добре, ти си баща, ти решаваеш“. На следващия ден ми се обади неговия учител по карате, че е станал този инцидент. Това са ми впечатленията. Когато те ми се обади и ме извикаха в социалните относно детето имаше един голям екип от специалисти, които ме питаха за моето мнение и то не се различаваше от това, което Ви казах и имаше един или двама психолози от психиатрията може би и аз се стреснах като чух това нещо, че той имало вероятност да повтори това свое действие - този опит. Аз като негов треньор реших, че нашият спорт едва ли ще му помогне на тази негова детска психика, но ако се върне това дете, аз бих работил с него в това отношение да не мисли такива глупости повече. Когато се случи това нещо, аз лично се обадох в полицията на М. С. говорителят дали мога да отида да дам лично показания за това дете и на следващия ден ме извика един полицай Илиев. Дадох някакви показания, писахме и още на другия ден майката на А. ми се обади и ми каза да не разпространявам някакви глупости според нея, да не давам на всеослушание, че А. е тормозен. Аз с никой не съм говорил освен с полицая. Аз съм споделил това, което е мое впечатление и това, което казвам сега.

Преди инцидента и дълго преди него А., деца са все пак и в залата се закачат, някой път дисциплината липсва и се налага да направя наказания. Естеството на спорта е такова и той стои кротък в неговия ъгъл и не нарушава дисциплината. Той не е жив и няма живот и хъс в него. Когато почва да тренира, той се раздава. Той не съм забелязал да се дистанцира от децата. Те даже са приятели. Чувства се добре сред тях. Искане да се представи на състезание така, че да се хареса на баща му, на пастрока. След инцидента за синините по окото аз разбрах от детето С. И, от Г. А. – те са в един клас по карате. Треньорът С. К. от тях знам за тези синини. Те бяха доста стресирани с готовност вдигнаха ръце да помогнат. Докато детето беше в дома на биологичния баща ходих с три други деца да го разсеем дето се казва. Той лежеше там, усмихна се, зарадва се, ние го заобиколихме, почнахме да си

говорим разни неща за спорта и че целият клуб го чака. После 10-тина минути ги оставих да си поговорят по детски. Шегувахме се, че се храни със сламка, за да можем да го разведем. Аз си тръгнах и просто казах на баща му, че ги оставям и да си говорят по детски. Не е споделил тогава А. негодувание, че баща му не го пуска да излиза. Пред мен не е споделил такова нещо. От поведението на своя баща Ц., А. не се е оплаквал. Никакви изявления относно това не имало от негова страна. Сега е по-слаб. Малко като че ли беше по-едър преди. Зарадвах го, казах му: „Ти си пораснал, но си слабиичък“. По-слаб е, отколкото беше в залата преди инцидента. Не е бил пълен, той играеше в леката детската категория до 35 кг.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

А. Г. И. – ЕГН*****, на 46 години, българин, български гражданин, със средно образование, женен, неосъждан, без родство и служебни отношения със страните, работи в строителство.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД.И...: Познавам Ц. и Н.. Детето им е състезател в нашия клуб и от там ги познавам като родители. Аз говоря за спортен клуб „.....“ гр.Пазарджик. детето се казва А. Г., което тренира в спортен клуб „.....“. Аз не съм треньор в този спортен клуб, а съм родител. Моето дете тренира в същия спортен клуб. Моят син е по-малък, ... години. В тази връзка познавам А. и неговите родители. Виждал съм майката основно да идва и бащата, като имам предвид Ж... Познавам и Ж... Почти всеки ден през ден съм го виждал докато тренираше А.. В понеделник, сряда и петък тренират нашите деца. И ние го закарваме и по един час родители сме там докато свършат. Лично аз не съм карал А. след тренировка. Нямам представа дали се е случвало други родители да го карат А.. Знам за трагичния инцидент. Мисля, че януари месец беше тази година. А. преди инцидента съм го виждал. След инцидента като почнах да разсъждавам помислих, че поведението на А. е показвало, че може да се случи това. По време на състезание, когато сме били, Ж.. съм виждал фактически, ако падне детето, като излезе отвън и той все му казваше: „За нищо не ставаш“ и това дете все ревеше и в последствие си правя изводи, че е имало някакъв проблем. Другите родители не са се отнасяли така към децата си. И моят син е паднал от

състезание, всеки не може да печели, всеки гледа да го успокои. Няма как всеки да е пръв. Там има много състезатели. Лично аз по състезания просто съм виждал тези работи как детето се разстройва и почва да реве и самият родител го навиква, че не става за нищо. Друго не съм виждал аз. Чух в последствие, че е споделял А., че има проблеми. Даже , че на същия ден на инцидента се прибирал с едно дете и по пътя бил получил слаба оценка и се разревал, че пак ще го навикват или бият не мога да кажа, аз просто препредавам думите на децата. Неговият баща Ц.. лично не съм го виждал да идва да се интересува за тренировките. За биологичния баща не е споделял или не съм чувал аз. Аз като съм ходил на тренировки и да гледам състезания на децата, съм виждал да има синини по тялото на А.. И моят син има синини, но съм забелязвал, че детето е със синини. Тези синини няма как да отговоря дали се получават от тренировките. Виждал съм синини по ръцете и краката. А. е споделял не с моя син, а с други деца в претекст, че правят спаринг вкъщи с родителя другия Ж...

След инцидента на следващия ден бях в болницата по моя причина на доктор и разбрах, че има някаква суматоха и докторите се бяха възмутили, че дете паднало и било малтретирано. След инцидента бях в болницата и разбрах за него. После звъня на доктора, който ми лекува травмите, той е ортопед д-р Ц... Това е спешното в Пазарджик в окръжната болница. Той и целият екип, не само неговият, а се сменят смените и са били двата екипа – този, който напуска и този, който поема смяната и санитарите и го поемат това дете натрошено цялото, в кондиция, говорейки и те му викали: „Защо го направи? Защо скочи, малкият?“ и той казва, че му писнало вече го бият. Това ми го казва д-р Ц... След инцидента например, понеже се обсъждаше много между децата и родители, имаше деца, които казваха, че това щяло да се случи рано или късно. Това съм го чул от децата. Явно е споделял нещо и те са го виждали и са по-близки, те си комуникират. Ние ходим 15-20 минути преди тренировка и след нея остават да поритат, мохабет си правят, споделят си, тренират заедно. Ние влезнем вътре, погледаме и отвън стоим, за да не пречим. Вътре е малко и ако всички родители влезнем няма как.

АДВ. П.: Държа на третия ни допуснат свидетел за следващото съдебно заседание. Поради здравословни причини няма как да се яви днес.

АДВ. К.: С оглед становището на колежката, аз ще моля нашите

свидетели да бъдат разпитани следващия път, когато ще бъдат разпитани всички свидетели на ищеца. Следва да бъдат разпитани след свидетелите на ищеца и отново при режим на довеждане.

АДВ. П.: Не се обоснова причината.

Съдът, след като взе предвид становището на страните, счита, че следва да даде възможност на ищцовата страна в следващото открито съдебно заседание по делото да доведе за разпит допуснатия трети свидетел при режим довеждане, който не се явява днес поради здравословни причини. В това съдебно заседание съдът ще пристъпи към разпит на допуснатите двама свидетели при режим на довеждане на ответната страна, както и на изслушване на родителите на малолетното дете.

АДВ. П.: Държа на тази съдебно- психологична експертиза, освен въпросите които са посочени в самата исковата молба ще допълня и други въпроси.

Съдът счита, че следва да даде възможност на страните в едноседмичен срок, считано от настоящото съдебно заседание да поставят и допълнителни въпроси по евентуално назначаване на съдебно- психологична експертиза на детето. След което, съдът ще се произнесе в закрито съдебно заседание по отношение на това дали да бъде извършена такава експертиза и какъв да бъде нейният предмет на обхват.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДОСТАВЯ възможност на страните в едноседмичен срок, считано от настоящото съдебно заседание да изложат съображенията си, защо считат или защо не считат, че следва да се извършва съдебно- психологична експертиза на детето и да постави допълнителни въпроси към вещото лице.

АДВ. П.: Моля, да ми бъде предоставен незаверен препис от съдебния протокол от днешното съдебно заседание.

СЪДЪТ счита, че делото не е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 16.09.2022 г. от 14.30 ч., за която дата и час страните следва счита уведомени от днес.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 16.00 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____